

aveiten

2
2026

Medlemstidning för Arbetets Vänner Huvudföreningen rf

135

ARBETETS VÄNNER HUVUDFÖRENINGEN 1891-2026

aveiten

Aveiten är
Arbetets Vänner
Huvudföreningen rf:s
medlemstidning.

78:e årgången

Utgivare:

Arbetets Vänner

Huvudföreningen rf.

Annegatan 26, 00100 Helsingfors

www.arbetetsvanner.fi

e-post: info@arbetetsvanner.fi

Redaktion:

Anna Kujala, Monica Lindeman,

Elianne Rehn

Material till Aveiten

kan skickas per e-post:

anna@tipos.fi

Redaktionen förbehåller sig rätten

att redigera insänt material.

Ändringar gällande adress-
eller personuppgifter tillställs
föreningens kansli:

Annegatan 26, 00100 Helsingfors

e-post:

asa.laukonlinna@arbetetsvanner.fi

Ombrytning och layout:

Tipos Ab

Tryckeri:

Forsberg, Jakobstad

ISSN 0356-0384

Materialdag Aveiten 3/2026:

6.8.2026

Utkommer vecka 38.

PÄRMBILDEN:

Buffé med smörgåstårta
vid årsfestens solenna akt.

FOTO: Elianne Rehn

FÖRENINGENS FUNKTIONÄRER OCH FÖRTROENDEVALDA

Ordförande Kristina Björkvall
tina.bjorkvall@kolumbus.fi

Vaktmästare Oskar Thesslund
tfn 044 766 4102

Viceordförande Lars Silén

KANSLIET
tfn 044 766 4101
info@arbetetsvanner.fi
Verksamhetsledare Niki Hamro
Verksamhetskoordinator
Stella Wahlström

AV Huvudföreningens bibliotek:
Bibliotekarie Åsa Laukonlinna
asa.laukonlinna@arbetetsvanner.fi
tfn 044 766 4105

Medlemsregister och adressändringar:
Åsa Laukonlinna
asa.laukonlinna@arbetetsvanner.fi

AV-teatern

Ida Flemmich
ida.flemmich@gmail.com

Sandelssällskapet

Dick Lundell
tfn 050 539 0963
dick.lundell@gmail.com

Bokklubben

Karin Bergman
tfn 040 551 5434
bokklubbenav@gmail.com

Seniordansklubben

Inger Iiskola
tfn 050 336 6040

Bridgeklubben

Tom Schubert
tfn 040 527 8909
<http://www.bridgewebs.com/avbridge/>

Squaredanslaget

Jörgen Ingman
tfn 050 364 7168

Folkdanslaget

Antonia Palmén
av.hfors.folkdanslag@gmail.com

Umgängeskretsen

Maj-Britt Hedvall
umgangeskretsen@gmail.com

Konstklubben AV

Sten Palmgren
sten.h.palmgren@gmail.com

Vox Seniora

Carita Holmberg-Rosenqvist
c.holmbergrosenqvist@gmail.com

Musikklubben

Lars Silén
tfn 040 735 1628
lars.silen@kolumbus.fi

Walentinakören

Maria Parker
parker.maria@proton.me

Rounddans

Olof Staffans

Qigong

Ursula Öhrman
ursula.ohrman@gmail.com

RöstRebellerna

Carola Tengström
tfn 050 588 0382
carola.tengstrom@gmail.com

Stiftelsen
Seniorhuset Gullvivan sr
www.gullvivan.fi

Ordförande
Ekonom och disponent
Administratör
Medlem

Carl-Johan Sanmark
Niclas Ståhlberg tfn tj. 010 837 0836
Monica Krabbe
Annette Lindahl

Teaterresa till Lurens

Söndagen 5.7 kl. 14.15 tar vi bussen och åker på teaterresa till Lurens sommar-teater som ger den roliga musikalen *Hundraåringen som klev ut genom fönstret och försvann*. Bussen avgår från Kiasma, kom dit redan till kl. 14, i god tid före avgång.

Priset 40 € för medlemmar inkluderar buss-resa, musikal, kaffe och smörgås i pausen. Man kan också förhandsanmäla en avec för eventuell ledig plats i bussen till priset av 50 € för icke-medlemmar.

Reservera din plats bland 50 bokade senast 1.6 per e-post till anmalan@arbetetsvanner.fi. (Den som inte har någon e-post kan ringa **Monika Weckström** 040 518 5335). Bekräfta deltagandet med inbetalning av kostnaden till kontot 4055 1110 0006.

Rolig och maffig musikal

När 100-åriga Allan är på rymmen händer det mycket. Med 195 kostymer, 43 scenbilder – och en elefant – är det här en vågad satsning, säger den lysande **Johan Aspelin** som är årets regissör också på AV-teaterns pjäs. Fint att få regissera det här.

Publiken slipper helt att oroa sig för regn nu för vår splittrerna vridläktare har min-sann tak också. Vi hör väldigt många fina sångare bjuda sitt bästa och i rollen som hundraåringen hör vi **Simon Djupsjöbacka**.

Här får vi ju också möta **Stalin, Oppenheimer, Franco** och **John F. Kennedy** i minnesglimtar medan rymlingen håller sig undan både gangstrar och myndigheter. Rena allmänbildningen i historia alltså – om än med en liten nypa salt.

FOTO: Elianne Rehn

Huvudföreningens 135-årsfest

Hedersbevisning vid gravarna

AV:s jubileumsfestdag 28.2 inleddes på morgonen med hedersbevisningar vid fyra gravar.

Uppvaktningen vid gravarna blev särskilt meningsfull då vi visste att vi hade flera med oss i andanom där vi pulsade fram i blötsnön för att uttrycka tacksamhet och respekt för att föreningen finns och har kunnat leva vidare så här länge.

En del av styrelsen, hedersordförande och hedersmedlemmar uppvaktade vid AV:s första ordförande **Rudolf Elvings** och långvariga ordförande **Randall Nyboms** gravar med kransar och tända ljus på Sandudds gamla begravningsplats.

Färden fortsatte i minibuss till Malmis begravningsplats. **Ilse Lindqvist** anslöt sig till gruppen och där uppvaktade man hennes syster, hedersmedlemmen **Yrsa Ranki** och mångåriga ordförande **Harry O. Andersson** samt dito sekreterare, hedersmedlemmen **Anita Andersson**.

SKRIBENT: **Monika Weckström**
FOTOGRAF: **Christel Holmlund**

Fr. v. Casten Idström, Jörgen Ingman, Monika Weckström, Sebastian Gripenberg, Tina Björkqvall, Ann Charlotte Berglund, Rune Öhman och Tomas Tallqvist. Även Kerstin (Tessa) Enholm och Ilse Lindqvist deltog i uppvaktningen.

Rudolf Elving (1849–1927)

Vicehäradshövding, advokat, bankdirektör, industriman, bergsråd.

Utsågs vid föreningens första möte den 5 mars 1891 till Arbetets Vänners första ordförande.

P.g.a. sina många andra engagemang (bl.a. medlem av stadsfullmäktige och lantdagen) kunde Elving verka som ordförande endast ett år. Efterträddes av professor **Ivar A. Heikel**.

Utsågs till hedersmedlem 1916.

Randall Nybom

(1904–2003)

Vicehäradshövding, notarie, juridisk ombudsman, advokat, bankman, ryttmästare.

Styrelsemedlem och vice ordförande från 1933. Trädde till som ordförande på tröskeln till vinterkriget 1939 och satt kvar till 1981, längre än någon av sina företrädare.

Utsågs till hedersordförande 1981.

Harry O. Andersson

(1931–2004)

Linjchef.

Medlem av styrelsen från 1973, vice ordförande 1976–1980 och ordförande från 1981 till sin död 2004. Ordförande för centralförbundet från 1978 och dess hedersmedlem. Delade engagemanget för sällskapskretsen, föreningen och förbundet med sin hustru Anita.

Anita Andersson

(1933–2023)

Styrelsemedlem och sekreterare 1975–2004. Tillsammans med sin man Harry O. radarparet i föreningen, i förbundet och sällskapskretsen i över 20 år och även länge därefter en förgrundsfigur, välbekant med AV-rörelsen samt föreningen, dess administration, verksamhet, medlemmar och kontaktnät.

Utsågs till hedersmedlem 2002.

Yrsa Ranki

(1956–2020)

Grafiker, glaskonstnär, karatemästare.

Chefredaktör för både Aveiten från 1992 och även för centralförbundets tidskrift Facklan. Styrelsemedlem från 1997, föreningens första informatör från 2004 och sekreterare från 2006. Skapade också föreningens första webbplats och upprätthöll ett Facebook-konto för föreningen. Måste trappa ner p.g.a. sjukdom.

Utsågs till hedersmedlem 2018.

En solenn jubileumsfest - tradition och medaljregn

Det vilar värdighet och nyfiken förväntan i luften när de högtidsklädda aveiterna lite dämpat fyller sin festsal denna februarieftermiddag. Solenna och uppmärksamma, blickar besvaras, får betydelse, tiden stannar upp. Det vintriga ljuset flödar in från de högt välvda fönstren och tankarna vandrar. Kanske just den här stolen jag nu sitter på kan vara densamma som i en svunnen tid tjänat också en förfader i samma sal, på en snarlik fest?

Sorlet är nedtonat, blickarna dras mot scenens blomsteruppsättning, fanorna och fram till den läckert djupröda sidenrosetten på den svarta flygeln som ska invigas i dag. Nu inleder vi föreningens 135-års solenna jubileumsfest.

Med varma hälsningsord och jubileumsårets motto "Tillsammans på AV" ledde ordföranden **Tina Björkvall** in i vårt fokus på dem vars förtjänst det är att föreningen överhuvudtaget finns till; hedersbevisningen vid föregångarnas gravar där en delegation i förmiddags uttryckte sin tacksamhet och

Vox Seniors under ledning av Sofia Lindroos.

Hej, alla kända och okända AV:iter!

Som ständig medlem i AV och **Randall Nyboms** yngsta dotter, skickar jag en hälsning och varma gratulationer till Arbetets Vänner – en förening, som ända sedan barndomen har funnits i mitt liv. Arbetets Vänner låg min far varmt om hjärtat och måndag kvällar var det styrelsemöte i AV, det visste vi.

Det är fantastiskt roligt att AV lever vidare och särskilt glädjande, att barnfesten trettondag jul kommit igång igen! Har barnen roligt hos AV kommer de säkert tillbaka och fortsätter sin verksamhet inom omsorg och kultur.

I början av 60-talet var jag och min fästman med i ett teaterstycke av **August Blanche** (kan inte i skrivande stund komma på vad pjäsen heter). Under föreställningens gång lossnade en knapp i min kjol och min inlevelse i rollen dämpades en del...

Jag följer er i tankarna till Randalls och **Harry O:s** och **Anitas** gravar den 28 februari.

Jag sjunger med i Modersmålets sång, jag höjer min bägare med bubbel och önskar Arbetets Vänner fortsatt framgång och glädje i gemenskapen och ser er virvla runt på dansgolvet tillsammans!

Varma hälsningar från kylslagna svenska västkusten,
Marina Nybom Johansson

Kati Sannelvuo invigde festsalens flygel.

Ulla-Stina Henricson tar emot Arbetets Vänner Centralförbunds förtjänstecken i silver av Huvudföreningens vice ordförande Lars Silén och verksamhetsledare Niki Hamro. I bakgrunden ordförande Tina Björkvall.

Arbetets Vänner Centralförbunds hederstecken tilldelades Maj-Britt Hedvall, som här tar emot det av förbundets ordförande Tom Schubert, och Rabbe Saxén. I bakgrunden förbundets sekreterare Ingelisa Wikholm.

respekt. Dito tacksamhet och respekt vill AV på denna fest också visa dem som är verksamma i dag och uttrycka sin uppskattning genom att utdela förtjänstecken.

Men först blir det ny klang i AV-huset med flygelinvigning. Det djupröda bandets rosett knyts upp med effektiv koreografi av **Kati Sannelvuo** som därpå tar plats vid flygeln och fyller salen med vackert klingande Chopintoner. Hon väljer att framföra *Vals i ciss-moll op. 62 nr. 2* för att hon särskilt tilltalas av det drömska parti som tre gånger återkommer i stycket, och drömmar är vad

vi människor behöver i dag.

Utdelningen av utmärkelser blir en värdig stund av formligt medaljregn då man hedrar 63 medlemmar som med sitt driv fört vidare föreningens verksamhet med engagerade insatser. Tecken i silver, tecken i guld och hederstecken. Namn läses upp och medlemmar stegar fram. Fram till Tina Björkvall och verksamhetsledare **Niki Hamro** för silvertecken medan guldtecknens utdelare smidigt alternerar, parerar situationer där de inblandade skulle dela ut förtjänstecken i guld åt sig själv. Hederstecken tilldelas

Maj-Britt Hedvall och **Rabbe Saxén** av Centralförbundets ordförande **Tom Schubert** och sekreterare **Ingelisa Wikholm**. En utmärkelse väger lätt i handen, men kan röra upp plötsliga minnesglimtar av tålmod och timmar, av initiativ och ideér, av någon vällandad eller strandad strävan eller kanske ett vågat hopp. Ja, känslor och minnen lever i stunden både inom mottagarna i dag och de redan på tidigare jubileer belönade; igenkänning och blandningen av uppskattning och genans i det ovana. Vad sker i förändringens stund? När man som jag möter

Ord som förekom i hederstecknens motiveringar.

långvarig beredvillig
 engagemang drivande pålitlig
 specialinsatser god kamrat
 värme organisationsförmåga
 formuleringskonst inspirerande blomstrande
 initiativrik
 tålmodighet tröskelsänkande respekterad ovärdelig
 ansvarstagande hjälpsamhet uppstyrande trivselskapande
 insiktsfull upplyftande kraft bärkraft kreativ
 idériakedom medryckande uppmuntrande
 entusiasmerande talangfull
 arrangemangsansvarig

en sed med långa anor med min distanserade och svala attityd och märker att den inte längre gäller i dag? Att hitta känslan av evighet i stunden, samtidig med den djupa närvaron som handlar om att bära minnen och identiteter som allt färre delar eller minns. Den anrika ritens innebörd har klart skiftat på ett emotionellt plan. Jag kan känna att jag burit vidare min bit av något jag själv trivts med, i en kort stund av föreningens långa historia.

Innan vi lyssnar till den på AV:s fester så självskrivna körsången får vi höra föreningens sång, *Facklan*, som är skriven för kör, men dagen till ära och som premiäruppförande, i ett soloarrangemang skrivet av Kati Sannelvuo som också ackompanjerar. Facklan framförs av Walentinakörens tidigare medlem, tenoren **Mikael Grönroos** i en stark

och odelat hyllad tolkning.

Bland uppvaktningarna från andra föreningar hör vi en särskild, personlig lyckönskan. Det är ett brev från dottern till vår tidigare ordförande längesedan, **Randall Nybom. Marina Nybom Johanssons** brev till aveiterna delas i sin helhet härintill.

Vox Senioras värdiga körsång under ledning av sin dirigent **Sofia Lindroos** förhöjde sinnena med en ljus repertoar. De framförde *Springtime*, *Greensleeves* och *The April Rainbow*. Kören på scenen avslutade festen tillsammans med publiken i *Modersmålets sång* till flygelackompanjemang. Den unisona, högt och fritt ljudande sången befäste igen sammanhangets betydelse över generationerna.

I foajén samlas gästerna kring pärlande glas och dekorativa smörgåstårter. Samta-

len tar fart, minnen delas och bekantskaper fördjupas, allt i en medvetenhet om att dela en betydelsebärande stund tillsammans och väl påminna om den större helhet vi representerar och är en del av. Det ceremoniella festprogrammets inbyggda dramaturgi har åter en gång säkrat festens gång, stämning och av högtid och värdig samhörighet.

Den solenna festen hyllade inte bara det tilländalupna, utan visade i sig själv, just där och då, hur föreningen också i dag är en livlig mötesplats för engagemang, kultur och finlandssvensk gemenskap, bland klirr och sorl. Skål!

SKRIBENT: **Elianne Rehn**
FOTOGRAFER: **Raili Takolander,**
Elianne Rehn och **Anna Kujala**

UTDELNING AV ARBETETS VÄNNERS CENTRALFÖRBUNDS FÖRTJÄNSTTECKEN I SILVER 28.2.2026

Föreningen kan tilldela förtjänsttecknet en sådan medlem, som
(a) aktivt deltagit i föreningens eller någon av dess kretsars verksamhet under minst tio år eller
(b) gjort en beaktansvärd insats inom föreningens styrelse eller någon krets eller
(c) i övrigt är särskilt förtjänt därav.
Styrelsen har beslutat att följande personer tilldelas silvermärke:

Föreningens vaktmästare Oscar Thesslund tjänstgjorde i garderoben. Vid ett lugnt tillfälle passade han på att avnjuta smörgåstårter och skumvin för att fira Arbetets Vänner Centralförbunds förtjänsttecken i guld, som han tilldelades vid 135-årsfestens solenna akt.

Gabriella Ahlvik, Christian von Alftan, Anders Backman, Ann Charlotte Berglund, Karin Bergman, Gunilla Cavonius, Lise-Lotte Ekberg-Tallqvist, Eivor Eriksén, Inger Eriksson-Blom, Ulla-Stina Henricson, Viktoria Hindsberg, Christel Holmlund, Viveka Högnäs-Mellner, Casten Idström, Ulrika Krook, Anna Kujala, Sini Lappalainen, Ben-Roger Lindberg, Folke Lindberg, Iris Luotola, Maria Masalin, Jens Nyström, Wendla Paile, Antonia Palmén, Sten Palmgren, Maria Parker, Robert Riska, Märta Salokoski, Birgitta Strandell, Barbro Söderman, Annica Söderström, Raili Takolander, Tomas Tallqvist, Birgitta Thesslund, Pentti Thesslund, Ursula Öhrman, Maria Österlund.

UTDELNING AV ARBETETS VÄNNERS CENTRALFÖRBUNDS FÖRTJÄNSTTECKEN I GULD 28.2.2026

Förtjänsttecknet i guld tilldelas medlem i en medlemsförening som på ett synnerligen förtjänstfullt sätt har verkat för föreningen till fröma. Centralförbundets styrelse har på förslag av föreningsstyrelsen beslutat att följande personer tilldelas guldmärke:
Kaj Backas, Kerstin Ehnholm, Jan Ekberg, Viveka Ekholm, Monica Lindeman, Susanna Lundell, Per Erik Lönnfors, Inga-Lill Michelsson, Maria Nordgren, Siv Nordström, Marina Palin, Elianne Rehn, Annika Rentola, Harriet Rydberg, Cynde Sadler, Tom Schubert, Lars Silén, Robin Sundberg, Pia-Lisa Sundell, Karl-Kristian Teir, Carola Tengström, Oskar Thesslund, Kristina Weimer, Ingelisa Wikholm.

UTDELNING AV ARBETETS VÄNNERS CENTRALFÖRBUNDS HEDERSTECKEN 28.2.2026

Hederstecknet med inskriptionen "Förtjänstfull verksamhet" kan av förbundsstyrelsen tilldelas medlem för synnerligen förtjänstfull verksamhet förutsatt att vederbörande tidigare har erhållit förbundets eller Huvudföreningens förtjänsttecken i guld och uppvisat aktiv verksamhet inom AV:s organisationer som medlem i förbundsstyrelsens och/eller medlemsförenings styrelse eller därmed jämförbar verksamhet eller har givit en gåva av större värde till föreningens eller förbundets förmån. Centralförbundets styrelse har, dels på förslag av föreningsstyrelsen och dels på eget initiativ beslutat att följande personer tilldelas hederstecken:

Maj-Britt Hedvall
Rabbe Saxén

Jubiléets kvällsfest

Efter de solenna delarna av jubileumsfesten – kransnedläggningar och förtjänstecken med smörgåstårter och skumpa – var det så dags för den stora kvällsfesten. Utrymmena vid Annegatan fylldes till brädden av förväntansfulla och festklädda föreningsmedlemmar som fick börja med att vika sin egen fackla, det vill säga servett och sedan hitta sig en plats vid långborden i festsalen beledsagade av Altra Voltas musik. Stämningen var genast från början varm och stimmig. Det var kramar och kindpussar och glada återseenden.

Innan vi kommit så långt hade en febril verksamhet pågått i köket i många timmar redan på fredagen för att förbereda kvällsfestens servering. Och man kan bara gissa sig till hur mycket tid som satts på att planera festens alla detaljer innan det egentliga arbetet satte igång.

Ett gäng unga scouter från Sjöscoutkåren Vikingarna hade städslats för att hjälpa med dukning och servering och den uppgiften skötte de med den äran.

Servettbrytning.
Monika "Moxo" Weckström är färdig med sin servettfackla. Maria Masalin t.v., Kristina (Koko) Weimer i mitten och Noora Leskinen t.h. arbetar med sina "facklor".

Pyre (Eivor Sommarahl) i farten. Marianne Nars och David Wagner samtalar vid disken.

Annette von Koskull fyller på skålarna med vegansk rom.

Sjöscoutkåren Vikingarna ställde upp med serveringspersonal, som här tar en paus.

Musikkretsen Altra Volta underhöll då festdeltagarna anlände till festsalen. Här en del av ensemblen, från höger: Anders Backman, Laura Kiuru och Lars Silén.

Middagen bestod av blinier med tilltugg: vegansk rom, smetana, saltgurka med honung, hackad lök och laxröra. Maten smakade förträffligt och hade en strykande åtgång. Mellan tuggorna intogs snaps till vilken man sjöng igenom de nyskrivna bidragen till snapsvisetävlingen.

Alla bidragen var finurliga och trevliga att sjunga, men priset togs av föreningens ordförande **Tina Björkvall** som skrivit om gubbarna på väggarna i festsalen. Visst tyckte vi att det började rycka så smått i porträttens mungipor. Andra pris togs av **Kia Lundberg-Kankare** och tredje pris av **Lise-Lotte Ekberg-Tallqvist**. Vi tippar att alla snapsvisbidrag kommer att sjungas flitigt på AV:s kommande fester och bli mycket populära.

Den vinnande snapsvisan

AV-PORTRÄTT

Melodi: Imbelupet

I vår festsal hänger tavlorna på rad
 idel bistra nunor, inte blir man glad.
 Men vi skålar för dem alla
 framåt kvällen får vi se
 om det inte kan få också dem att le.

Walentinakören sjöng några visor och uppträdde senare både i trappuppgången och i Klubblokalen. I främre raden Tina Björkvall, Lise-Lotte Ekberg-Tallqvist, Anne-Louise Salminen, Annika Rentola. Övre raden: Carola Åkerlund, Maria Österlund, Viktoria Hindsberg.

Då bliinierna och snapsen hade sköljt ner varandra lotsades festpubliken dels upp i femte våningen, dels till foajén och ner i klubblokalen för kaffe och tårta. Den livligaste stämningen var säkert i Kretsarnas sal, där bokklubben bjöd på karaoke. Det var ingen brist på villiga uppträdande och ingen behövde sjunga ensam. Stämningen stod högt i tak.

En kvart över kaffe kunde man sticka sig in i mötesrummet på fjärde våningen som dagen till ära hade blivit Bålbar. Där kunde man förfriska sig med fräsch bål gjord på fläderbärssaft, vichyvatten och vin (receptet finns på sidan 12).

Några tidigare ordförande hedrade festen med sin närvaro och tycktes trivas förträffligt: **Rune Öhman**, **Sebastian Gripenberg** och **Tom Schubert**, som deltog i utdelningen av förtjänsttecknen.

Litterär karaoke i Kretsarnas sal. Närmast kameran Lars Silén och Peter Österberg.

Sebastian Gripenberg på kaffe i foajén.

Bålbaren. Derrick Berlin, Elisabeth Feiring, Lasse Henriksson, Anders Häggblom och Margareta Rönn.

Då tårtan var slut och kaffet urdruckat var det dags för dans i festsalen. Den inleddes med folkdanser ackompanjerade av Altra Volta. Sen tog Berndt Pihlströms enmansorkester över och dansen trädde flitigt till både mera traditionella takter som vals och tango och mera moderna rytmer.

Aveiten uppfattade en hel del positiva utlåtanden i vimlet:

- Fantastiskt rolig fest.

- Fint att hela huset är i användning.
- Vilket otroligt arbete det måste ha varit att ställa i ordning denna fest.
- Trevligt att prata med människor från andra kretsar än den egna.
- Så väl organiserat. Allt funkar.
- En riktig AV-stämning: här är vi alla tillsammans.
- Mat och dryck och stämning - tio plus.
- Superfint planerat, lyckat och mångsidigt.

- Vi skulle ha varit hemma för en timme sedan om vi inte trivts så bra.

- Roligt att se att så många ställer upp och hjälps åt. Så har det inte alltid varit.

SKRIBENT: **Moa Lindeman**
 FOTOGRAFER: **Raili Takolander,**
Elianne Rehn och Moa Lindeman

Benita Udd och Rune Öhman på kaffe i Klubblokalen.

Den som förevigade festen i några hundra foton var givetvis vår "hovfotograf" Raili Takolander, som rörde sig i vimlet som den bästa paparazzi.

Jubileumsbålen

receptet på begäran

Klar på fem minuter
Cirka en liter.

4 dl vitt vin
2 dl fläderblomsaft, koncentrerad
1 flaska Vichy, 33 cl
1 lime i tunna skivor
Iskuber, som snabbt gör bålen drygare och utspädd – eller, för bättre smakupplevelse, som på AV:
Kristallklar is i stor kub
klar på ett dygn, kan göras långt i förväg.
Koka upp 5 dl vatten och låt kallna.
Häll i en rentvättad mjölkförpackning och frys ner utan lock. Stjälp ut isen 30 minuter före servering, spola eller skär av grumset som samlats i botten och lägg kuben i bålskålen. Håller bålen kall och smakerna intakta.

Retrodisco

Prolog:

Jag ska gå på disco. Det måste vara många decennier sen senast. Hur ska man bete sig där? Hur ska man vara klädd? Tänk om musiken slår hål på mina trumhinnor? Går det att twista med knän som känns som gjutna i betong?

Jag är åtminstone en bra bit över femtio så jag kan gå utan "vuxet sällskap". Dottern, som var ung på 80- och 90-talet, har vänligen lånat mig lite lämplig utstyrsel, men ärligt talat ser jag inte klok ut i den.

Hon sa att håret borde vara creppat. Hur gör man det med hår där de längsta testarna är ca tre cm långa?! Och inte går det att tupera heller. Jag tror jag har en creppad peruk i kylaren, men med den på ser jag mer än nånsin ut som Rölli.

Det blir nog ingen succé det här men kanske det ändå går "with a little help from my friends". Det är väl ändå meningen att vi ska ha roligt.

Och så här blev det:

Efter att idén till ett retrodisco föddes besökte ett sällskap aveiter Karis för att se Tryckeriteaterns uppsättning av *Saturday Night Fever* för inspiration. Ett trettiotal dansglada samlades lördagen den 14 mars för att njuta av sin ungdoms musik – underligt hur bra man ändå kommer ihåg orden till låtarna från 70-talet – och rocka loss.

AV:s egen eminenta ljusmästare **Derrick Berlin** hade skapat en autentisk discostämning med bollar i taket som åstadkom en levande ljusshow. Vid bardisken flockades vi för att göra slut på resterna av jubelfestens bål – vitt vin och fläderbärssaft.

Klädmodet på 80-talet var ju ingenting man brinnande önskar sig tillbaka. Det var

neonfärger, helt hejdlöst blandade, gym-patrikåer à la **Jane Fonda**, stora hårsvall och överstora axelvaddar. Hemska saker. Vårt diskogång hade grävt i sina gömmor, lånat och använt fantasin. Det var minikjolar, jeans och t-skjortor med patina, retromönstrade tunikor i häftiga färger och paljettglitter. Helt i tidens anda.

Musiken sköttes av DJ:na **Anders Häggblom** och **Kim Fredriksson** och volymen hölls på en nivå som skonade trumhinnorna och gjorde det möjligt att samtala med de övriga på dansgolvet. Det var vi mycket tack-samma för.

Låt vara att knäna inte längre böjde sig fullt så villigt till twisten och att man måste ta pauser lite oftare än då när det begav sig. Ingen slängde sin partner i luften och rytmen i rocken var behärskad. Nån behövde skona sina höfter och nån annan gned sin onda korsrygg. Tänkte på TV-gympan **Sofias** varning: det här kommer ni antagligen att känna av imorgon. Men trots den lugnare takten och de försiktigare rörelserna hade vi väldigt roligt och det är ju meningen att vi ska ha roligt.

Epilog:

Jubileumsåret har bjudit på ett antal möjligheter att umgås över kretsgränserna, vilket många har tyckt är trevligt. Det kommer fler möjligheter och vi hoppas att det inte stannar vid jubileumsåret utan kan vara en trend som för oss närmare varandra och ökar känslan av att vi är på AV tillsammans.

SKRIBENT: Paljettjackan Moa
FOTO: Rödblommiga Raii

Ett sommardeckan: Boklånekaffe i biblioteket

Tredje gången gillt. Boklånekaffet inför sommaren har redan blivit en tradition. Välkommen att låna sommarlektyr, utbyta boktips och samtala över en kopp kaffe med bokklubbare, biblioteksutskottare, bibliotekarie-Åsa och många andra nuvarande och blivande bokvänner.

Vi träffas måndagen den 25 maj klockan 17 i biblioteket. Biblioteket är också känt som klubblokalen, ingång till höger om hissen i gatuplan.

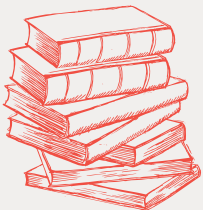
Hurdana böcker vill du läsa? Kom gärna med tips och önskemål! Sänd till Åsa, per mejl (asa.laukonlinna@arbetetsvanner.fi) eller per papperslapp.

AVH:s bibliotek

Bibliotekarien Åsa Laukonlinna är på plats på biblioteket i princip varannan vecka på måndag och onsdag och varannan vecka på tisdag och torsdag kl. 15–18. Åsa kan vid behov också kontaktas per telefon 044 766 4105 eller mejl asa.laukonlinna@arbetetsvanner.fi.

Biblioteket finns i föreningshusets gatuplan, i Klubblokalen. Anteckna själv dina boklån i lånehäftet när bibliotekarien inte är på plats.

BOKKLUBBENS BLOGG

Danske kungen möter urmakare från Island

Tja, tänkte jag, en historisk roman. Är det nu verkligen vad jag vill läsa, jag som helst läser moderna

relationsromaner skrivna av medelålders kvinnor? Men okej, nu hade vi valt den här boken till Bokklubben, romanen *Kungen och urmakaren* av isländske författaren **Arnaldur Indriðason**. Arnaldur är framför allt känd för sina deckare (*Glasbruket*, *Kvinna i grönt* och många, många fler) och är väl Islands mest framgångsrika författare.

Tji, fick jag. Den historiska romanen visade sig vara intressant och lagom lättillgänglig. Spännande, men ingen deckare. Den är full av fakta men är samtidigt fiktion av bästa sort. Boken utspelar sig kring det danska hovet i slutet av 1700-talet med en parallellberättelse från Island ett antal decennier tidigare.

Teman i boken kan sägas vara maktförhållanden, kolonialt förtryck, orättvisor, skuld, tid. Låter det avskräckande? Nej, nej, berättelsen är mycket fängslande.

Vi möter en isländsk urmakare, Jón Sívertsen, i Köpenhamn. Han håller på att försöka reparera ett värdefullt tvåhundra år gammalt urverk som finns i det kungliga slottet, Christiansborgs slott. En kväll råkar kungen, kung **Christian den sjunde**, med en madeiraflaska i handen förra sig ner till källarsalen där urmakaren håller till.

Så utvecklas en märklig relation, en oväntad vänskap, alls inte jämlik, där urmakaren under många möten berättar en historia om traumatiska händelser i hans egen familj på Island. Om det omänskliga straff som hade utmätts. Hans åhörare kungen har

sitt eget bagage att tampas med, uppväxten med den grymme fadern, den otrogna hustrun, makten man tagit från honom, den mentala hälsan.

Det blir en spännande och skningslös historia. Urmakarens berättelse från Island är fruktansvärd och hjärtskärande. Även om det redan på bakpärmen (tyvärr) avslöjas hur det kommer att gå, hoppas man in i det sista på ett under.

Mycket intresseväckande att läsa om Danmark som kolonistör av Island och de orättvisa lagar som gällde där.

Vi tyckte bra om boken i Bokklubben, vi var riktigt eniga, vill jag minnas.

Ett pocketexemplar av boken hittas i vårt välförsedda föreningsbibliotek.

Viveka Högnäs-Mellner

(Händelserna vid danska hovet som föregått det som skildras i boken kan man läsa om bland annat i **P.O. Enquists** roman *Livläkarens besök* (1999) eller uppleva via filmen *A Royal Affair* från 2012.)

Bridgeklubben inom AV Huvudföreningen 80 år

En vinnande jubilar och trendande pensionärsmagnet

Fred Sundwall sneddar in med ras-ka kliv över foajégolvet och drar fingrarna genom kalufsen – ursäkta att jag är sen, kommer direkt från ishockeymålet. Han är entusiastisk tävlingsledare i bridge på AV sedan 30 år, nu också på nationell nivå och spelar, som han säger själv, massor, alldeles massor så gott som varenda veckodag, om inte vid bord så på nätet.

Den solglittrande vintriga dagen till trots är det inomhussport vi samtalar om här, nämligen bridge. Inte om budgivning, spelanalys eller tävlingar den här gången, utan om och kring klubben och spelandet, oss aveiter emellan.

År 2026 ligger tobaksröken inte tätt över borden i Kretsarnas sal som förr, nu står det räknedosor på borden när man möts och korten har blandats maskinellt.

– AV:s Bridgeklubb var i tiden inte så högt ansedd i bridgekretsar, man tyckte att vi inte var tillräckligt tävlingsinriktade utan hade en klart socialare funktion. Sant, och därtill hade vi till en början de äldsta medlemmarna. I dag har ju de andra klubbarnas medlemmar också blivit äldre, år för år, så där hittar man ingen skillnad mera. Fortfarande är vi ändå socialare. De nya medlemmar som kommer är folk i pensionsåldern som söker sig till sammanhang där det är lätt att umgås, de är inte så tävlingsorienterade, mera intresserade av hälsotrenden. Att demensforskarna påvisar hur spelandet uppskjuter sådana processer är inte ointressant.

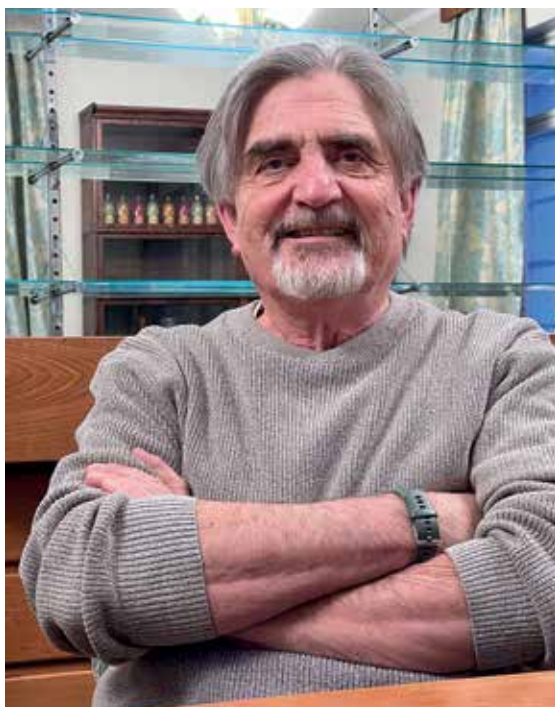
Det är inte ambitionen att bli finsk mästare som drar. Fred företräder dem som önskar mera socialt samspel, en trevlig hobby som ger social stimulans. Också i Bridgeförbundet driver han den linjen.

– Och det visar sig att vi hållit rätt inriktning här på Annegatan, för vi är en av de få klubbar som lyckats få upp medlemsantalet och verksamheten.

Aktivare än någon klubb sedan 1980-talet!

Inte längre störst men vackrast.

Sedan fusionen av tre klubbar på Bridge Arenan är inte AV störst till medlemsantalet

sedan år 2024, men alldeles säkert den mest aktiva.

– Det finns nog ingen annan klubb som får ihop 17 bord d.v.s. 68 spelare till en vanlig klubbkväll. Till vår interna lagtävling fick vi i år 16 lag plus reserver. Vi blir över 80 personer som spelar – det har inte hänt i någon klubb sedan 1980-talet!

Hur har ni lyckats få så många aktiva?

– Först och främst var det pandemin, då vände det, det var då vi blev digitala! Och vår klubb lyckades väl med att ta i bruk digitalt spel och vi fortsatte spela med varandra under hela karantäntiden, och har sedan dess vuxit stadigt. Detta medan en del klubbar som var inaktiva under karantänen nu lägger ner sin verksamhet.

– Det var en stor sak att vi började spela digitalt, nu deltar jag i tävlingar i Amerika också. Och för en del är nätet det enda möjliga sättet att spela. Och märkväl, i dag är AV:s bridgetävlingar på nätet jättopulära!

– AV har också några toppspelare som håller kurser och kan via dem styra medlemmar till klubben. Våra eldsjälur här tar hand om de nya medlemmarna så att de har känt sig välkomna och vågat ställa upp på våra evenemang och tävlingar. Tröskeln kan kännas hög.

Skrämmer fikonspråket bort nybörjare?

– Det går mycket snabbare än man tror att börja hänga med. Själv blev jag genast intresserad av bridgereglerna och resultaträkande. Men, för nya medlemmar ordnar vi på måndagarna Trivselspel på dagtid, då enklare med bara 15 spelbrickor och språket kommer där på köpet liksom samspelets grunder. Bridge är social kultur på samma sätt som körsång och dans – även om det kan se osocialt ut i spelsalen går det ut på disciplinerat samarbete med gemensamma regler, delad uppmärksamhet och samspel.

– Vi är flera från AV som drar dubbelspråkiga nybörjargrupper i Helsingfors-trakten. De arrangeras av kommunen i samarbete med Bridgeförbundet, exempelvis i Grankulla och förstås i Munkshöjden av AV i Sörnäs.

Hur skiljer sig en kväll med bridge på AV från en spelkväll någon annanstans?

– Den sociala samvaron är något extra hos oss helt klart. Vi umgås i pauserna mellan spelen och efteråt – och behöver det påpekas? Bridgesnack och häftiga analyser är socialt det också.

Träning i respekt och självbehärskning.

Respekt och behärskning – där har vi ledorden i bridgeetiken.

De egenskaperna är vad som krävs av en bridgespelare. Respekt både för sin partner och sin motståndare är viktigt, det är inte många gifta par som spelar med varandra. På de punkterna får man evig temperamentsträning under spelandet, i vissa partnerskap grälas det mera och i andra mindre. Hjärnan tränas också hela tiden i att föreställa sig andra spelares perspektiv, visualisera, man utvecklar en egenskap som i många andra sammanhang kommer väl till pass.

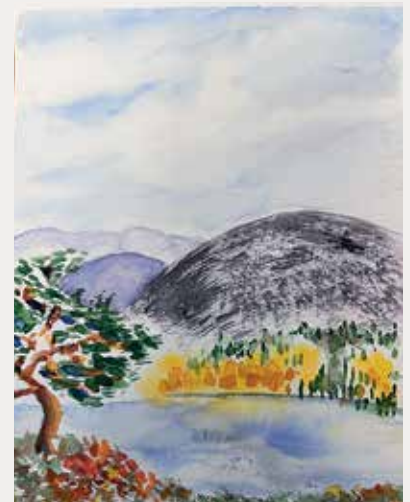
– Riktig bridge ska nog spelas öga mot öga är vi många som är överens om. Live Bridge är det som räknas när det riktigt kommer till kritan anser åtminstone veteranerna.

Dagens konstverk

KONSTNÄR: Veronica Belfrage

KONSTNÄR: Elisabeth Feiring

KONSTNÄR: Raili Takolander

Vi kommer in på ett mera personligt plan, Fred bjussar på det också.

Det sägs att bridge lär en tänka, har du kunnat märka någon konkret förändring hos dig själv?

– Ja, jag kan räkna allt i huvudet nuförtiden och korsorden har blivit jättelätta. Ser helheter också direkt, visualiserar dem, om någon skulle fråga mig hurdan åldersstrukturen är i den där folksamlingen, så har jag svar direkt. Att lära mig nya språk har jag alla tider gillat, upp till en viss nivå, men nu när jag är 76 år fyllda så fastnar de också, som bäst läser jag portugisiska.

Något mera bridgen gett dig?

– Jag har fått massor med vänner och bekanta, typ tusen, och det är lätt att direkt sätta i gång och spela tillsammans med vem som helst.

Vad är det kameran missar? Vad skulle du säga att du kan se i spelsalen, men som inte syns på ett foto?

Fred lutar sig framåt över bordet med intensivt borrhande blick och brister ut i ett förtjust leende:

– Det är "table presencen"! Den täta, starka närvaron. Här är gnistan, den som ger spelsalens så stillsamma framtoning det där stråket av laddning.

Alla fyra spelare kring de gröna bridgebordet har inte samma spel närvaro, men det

behövs inte heller, för den som tycker det viktigaste är att ha trevligt är det stor lycka att vinna ibland ändå, säger spelledaren.

Hur skulle du konkretisera begreppet "table presence"?

– Med **Elsbeth Lundström**, hon satt mest och visslade för sig själv medan hon spelade. Jag var ny då, minst en generation yngre och det var jättespännande. Jag sitter med två kort kvar på hand och tänker skarpt på vilkendera jag ska spela. Visslandet tystnar. Hördu Fred, säger Elsbeth, det är ingen skillnad. Spelar du hjärter knekt så har jag damen här och spelar du spader tian så har jag knekten här. Hon hade 100 % "table presence" – men inte jag eftersom jag inte visste vilka kort hon satt med på hand.

Man behöver inte prata högt för att umgås på allvar. Det faller Aveitens skribent in att "bridge" betyder bro på engelska och att broar byggs för att komma samman. Må vara att bridgen inte alls härstammar från engelskspråkigt håll men bilden sitter fint. Här sker just det, både bildligt, i samspelet kring borden och i tanken; spelarna här bygger broar tillsammans. Tillsammans på AV, i Bridgeklubben, Huvudföreningens största och aktivaste krets.

SKRIBENT OCH FOTOGRAF:
Elianne Rehn

FOTOGRAF: Elianne Rehn

Tända på bridge

Intervju med Annette von Koskull och Janine Smeds, som efter pensioneringen börjat spela bridge.

Hur blev det just bridge?

Annette: För att mamma sparkade mig i baken.
– Nu har jag bokat en privat timme för dig hos Finlands bästa bridgespelare, så att du kommer i gång, meddelade mamma då jag blivit pensionerad. Sen var det kört, sedan dess har jag spelat.

Janine: Min roll som träkarl på sommarloven kan ha inverkat? Föräldrarna spelade bridge, oftast på landet med moster och hennes man. När de inte hade semester samtidigt, då satte de mig att spela som träkarl med öppna kort på bordet. Det är en spelare som inte får röra sina egna kort utan att medspelaren bestämt vilka kort man ska spela.

När började du spela?

Annette: Det var den första Corona-våren år 2020, 30 år efter att jag gått en kurs.

Janine: För fyra, fem år sedan nu, så jag är nybörjare. Jag kommer aldrig att bli något annat än nybörjare jämfört med den som spelat i 60 år, säger hon och ser hur glad ut som helst.

Efter Arbiskursen spelar jag också nätbridge i en fritidsgrupp som fortsättning på kursen. Nätbridge är också roligt, där kan man inte fundera länge och den godkänner inte hur stora tabbar som helst, hur mycket man än trycker på knappen.

Fanns det en tröskel?

Annette: När man tycker om att spela kort, som jag, så vet man om att man måste anstränga sig en del i början. Det är svårt att lära sig på egen hand, men sedan är det bara att spela och när man ser sina misstag så lär man sig bäst.

Janine: Nej, det fanns ingen tröskel. Jag hade ett hum om spelet från familjebridgen och tänkte alltid att sen när jag får tid så, tanken fanns ju där. I mitt vinterbadgång hittade jag en likasinnad men först efter pensioneringen, när jag hörde att man inte kan komma hit och spela på AV om man inte gått på kurs, så anmälde jag mig till en sådan på Arbis, och där träffades vi igen.

Annette von Koskull och Janine Smeds sprider en smittande spelglädje.

Attityder du mött?

Annette: Wow! Alla som hört, grannar som vänner, är positivt överraskade, de är imponerade. ”Det där vill jag också göra när jag blir pensionerad”, har jag hört. Och respektfulla associationer till hjärngymnastik.

Janine: Responsen är alltid positiv, folk går och tänker på det här med att skjuta upp demensen med hjärnträning.

Kan du säga något konkret om hjärnan?

Annette: Redan det att sånt som var svårt i början nu har blivit självklart pekar ju på att det hänt något.

Janine: Jag är nog inte så glömsk, kanske där har blivit en förbättring. Och bland de hemskt trevliga människor som spelar här märks åldern inte av, har ingen betydelse.

Har du upptäckt något oväntat?

Annette: Ja, den här gemenskapen här på AV, vår klubb och människorna. Det har nog gett mig så mycket utöver vad jag tänkt mig. Vi har så trevlig stämning och det är alltid roligt att träffa det här gänget här uppe. Sen har jag fått nya vänner, riktigt så här hjärtvänner, säger hon och trycker med händerna lätt mot bröstet.

Så jag tackar verkligen min mamma många gånger för det här, att jag tog mig hit.

Janine: Ja, det med hur mycket fiffigare den här tävlingsbridgen är – den skiljer sig helt från vanliga kortspel på ett intressant sätt. Kortet har inte sån betydelse – man behöver inte harma sig över dåliga kort, det beror helt på hur skickligt man spelar dem. Man kan ändå vinna. Det har överraskat mig talt.

SKRIBENT OCH FOTOGRAF: Elianne Rehn

En träkarl om bridge

Spelet är tvådelat.

Först lovar de båda paren i budgivning; ett ta så och så många stick med en viss färg. Sedan ska man visa det.

Det par som lovar mest vinner budgivningen och får leda spelet som börjar därefter. Partnern blir träkarl och visar sina kort öppet – och hoppas att spelföraren vet vad den gör. Motspelarna motarbetar.

Det sporrande är att motståndarparet med dåliga kort kan vinna över spelföraren som har den bättre handen.

I bridge är det inte korten som är viktigast – det är spelskickligheten. Och partnern.

AVH-sommarbridge 2025 på RealBridge

Försommarspel på RealBridge	
Må 1.6	18/18.15 Försommarlag 1 (RB) anm. senast den 29.5.*
To 4.6	18 Partävling (RB)
Må 8.6	18/18.15 Försommarlag 2 (RB)
To 11.6	18 Partävling (RB)
Må 15.6	18/18.15 Försommarlag 3 (RB)
To 18.6	18 Partävling (RB)
Må 22.6	18/18.15 Försommarlag 4 (RB)
To 25.6	18 Partävling (RB)
Må 30.6.	18/18.15 Försommarlag 5 (RB)
FBF:s Hangö bridgevecka 10–18.7. 2025 för FBF registrerade spelare.	
Sensommarspel på RealBridge	
Må 3.8	18/18:15 Sensommarlag 1 (RB) anm. Senast den 26.7.*
To 6.8	18 Partävling (RB)
Må 10.8	18/18:15 Sensommarlag 2 (RB)
To 13.8	18 Augusti-simultan på RealBridge (RB)
Må 17.8	18/18.15 Sensommarlag 3 (RB)
To 20.8	18 Partävling (RB)
Må 24.8	18/18.15 Sensommarlag 4 (RB)
To 27.8	18 Partävling (RB)
Må 31.8	18/18.15 Sensommarlag 5 (RB)
To 3.9	18 Partävling (RB)
Golf-Bridge spelas i augusti. Mera information senare.	

* Obligatorisk anmälan via HEMSIDAN/Anmälningar.

Vi ordnar en Trivsel-grupp om vi får ihop minst 3 Trivsel-lag.

Höstsäsongen börjar på AV måndagen den 7. september.

Grafik: Macrovector / Freepik

Dagen-efter-dans

Erik Orvehed Hiltunen och Emelie Waldken med nyckelharpan. Folkdanslagets ordförande Antonia Palmén i mitten.

Dagen efter AVH:s stora 135-års jubileumsfest samlades cirka 20 trötta, men glada, folkdansare i Kretsarnas sal. Trots att det varit full rulle i salen föregående kväll var allt snyggt uppstadat för en dagskurs i ett par svenska engelskadanser. Engelskadanser härstammar, som namnet säger, ursprungligen från England. I Norge kallas danstypen Ril, men i Sverige och Finland talar vi om engelskor.

Det var de svenska dansinstruktörerna **Emelie Waldken** och **Erik Orvehed Hiltunen** som besökte Finland för att spela på en festival, och samtidigt passade på att hålla en kurs för oss. Den här söndagen spelade Emelie nyckelharpa, och Erik instruerade. Bägge stammar ur anrika uppsaladanslaget Philochoros, men Erik är numera aktiv i norska Leikarringen i Oslo. På kursen här på AVH fick vi lära oss Engelska för tre par (från Bohuslän) och Engelska från Sörbyn, som är en liten by utanför Boden i norra Sverige.

Även om de flesta kursdeltagare var vana folkdansare bjöds det på utmaningar. Speciellt slingringen i Engelska för tre par var knepig. Men trägen vinner. När kursen närmade sig sitt slut hade deltagarna i alla fall förstått dansens idé. Nu gäller det bara att öva och öva!

Bland kursdeltagarna fanns förutom dansare från Helsingfors Folkdansdistrikt (majoriteten AViter) också ett par från Arbetets Vänner i Åbo. De hade kommit till den solenna årsfesten för att uppvakta AVH, men till vår glädje beslöt de sig istället för att genast resa hem att stanna i Helsingfors för att nästa dag delta i danskursen.

SKRIBENT: **Antonia Palmén**
FOTOGRAF: **Casten Idström**

På Sandelssällskapets vis Jubileumsmiddag i kandelabersken

Lördagen den 26.9 kl. 17 blir det en fest vi sent ska glömma.

Jubileumsåret till ära har vi inbjudit föreningens första hedersmedlem, celebriteten **Aurora Karamzin** som närvarar i egen hög person vid honnörsbordet.

Klädsel är smoking eller mörk kostym med förtjänstecken, så nu får damerna chansen att äntligen plocka fram den där feststassen man knappt någonsin fått användning för tidigare.

När vi eskorterats in till våra platser av marskalkarna kan middagen börja.

Sandelssällskapet står värd för den högtidliga festmiddagen. Kuvertpris à 65 €.

Anmälning från 15.8 **Elianne Rehn** 050 357 4751. Anmälan ska bekräftas med inbetalning senast 7.9 till kontot 4055 1110 0006.

FOTOGRAF: **Elianne Rehn**

Ensemblen på scen, fr.v. Robin Sundberg, Serafina Paile, Frida Sågfors, Jonna Sundberg, Wilhelm Nielsen, Robin Aspelin, Jens Nyström och Sandra Aspelin.

Redan programbladet fick mig att skratta

Jag blev tillfrågad av Aveiten om jag, som en i publiken, kunde skriva något i Aveiten om AV-teaterns jubileumsföreställning av "Jo, det gällde annonsen". Efter att ha återhämtat mig från chocken – jag hade ju inte skrivit något frivilligt sedan skolans uppsatser, som ofta fick markeringen "tånt" i marginalen – kom jag att tänka på en tidigare pjäs jag sett av AV-teatern, "Man måste väl ställa upp". Då bestämde jag mig för att anta utmaningen. Jag fick ju också lite träning tidigare eftersom jag, som inhoppare, fick delta i skrivarkursen på AV.

Efter en lång introduktion kommer jag till själva pjäsen. Pjäsen är en del av 135-årsjubileet och AVH bjuder den här gången på både föreställningen och serveringen i pausen. I publiken finns ca 60 förväntansfulla aveiter som verkar trivas på föreställningen där tiden går fort.

Redan programbladet fick mig att skratta,

en ordlista för de yngre "diginativa" var en rolig detalj med fyndiga förklaringar som telefonbok är en bok med telefonnummer, dvs. Google i pappersformat och en kontaktannons är Tinder i tidningen.

Pjäsen handlar om fyra kvinnor, fyra män, fyra annonser och en stor våning i Frankrike på 1970-talet. Av dessa ingredienser har pjäsförfattaren rört ihop en mustig soppa. Trots att det är fråga om en fars innehåller den inte det typiska springandet i dörrarna, utan dörrarna användes främst för att skyffla undan en och annan man vid behov. Det var skönt att få sitta och fnittra utan djupare analyser. För mig har ordet kula fått en ny definition tack vare pjäsen.

Skådespelarna var mycket duktiga och kändes hemma i sina roller. Replikerna flög ur välsmorda munnar så att det ibland var svårt att hänga med. Ett ord som fick alla andra att skratta missade jag. Vilket var

ordet, hade det betydelse för handlingen? Ögonfröjd var det inte heller brist på.

Bland skådespelarna fanns för AV-husets tiljor nya förmågor, familjen **Aspelin**, som passade som hand i handske i pjäsen och säkert är en tillgång för AV-teatern. Hur känns det att ha en massa aveiters ögon på sig, stressande? Redan tanken får mig i panik. Jag minns en viss julfest och en blockflöjt ...

För att inte riskera kommentaren "tånt" igen, tackar jag härmed för mig.

Barbro Söderman

PS. Det som stod i marginalen i mina uppsatser visade sig senare vara "taut", alltså tautologi eller upprepning. Inte "tånt".

FOTOGRAF: Raili Takolander

Aveiten frågar – utskotten svarar

Också i den fjärde delen av Aveitens pågående presentationsserie vill vi synliggöra vitaliteten i våra gemensamma nämnder, utskott, råd, redaktion, kommittéer och ge dem ansikten. Törs man hoppas att entusiasmen smittar?

Arbetsgrupperna är fler än det finns kretsar i föreningen och de aktiva välkomnar gärna återväxt och tillskott av föreningsmedlemmar som kan tänka sig att bekanta sig med andra människor och andra ärenden över kretsgränserna.

REDAKTÖR: Elianne Rehn

Strategiutskottet

Vi har nyss inlett vårt arbete och räknar i detta skede med att utskottet skall arbeta i ungefär ett år.

I korthet analyserar vi först föreningens nuläge, sedan funderar vi vad AV vill uppnå i framtiden och till sist hur det kunde ske. Vi utarbetar alltså en strategi.

Vad vill ni lyfta fram?

Utskottet drar sig inte tillbaka till en konklav för att sedan lägga fram den slutliga sanningen till allmänt jubel. Vår ambition är att under arbetets gång kunna involvera alla aveiter som är intresserade och villiga att hjälpa till.

Utskottet fattar inte själv några beslut utan eventuella sådana fattas inom ramen för föreningens demokratiska beslutsgång.

Vad är roligt?

Vår idé är att lägga upp arbetet så att det inte ska ske i en bubbla.

När känner ni er nöjda?

Vi är alla nöjda om vi lyckas komma fram till något som föreningen verkligen har användning för i framtiden.

Något ni önskar av oss medaveiter?

Gensvar önskas då tillfälle ges, särskilt då svar på en eventuell enkät.

Strategiutskottet: Christel Holmlund, Tomas Tallqvist, Stella Wahlström, Kerstin Ehnholm, Sebastian Gripenberg och Tina Björkvall. Bakom kameran Niki Hamro.

Aveitens redaktionsråd

Vad gör ni och hur ofta?

Vi skriver, tar del av vad som händer i AV-huset och pratar med folk. Redaktionen möts varannan månad och ofta på bl.a. nätmöten och pratar ihop oss. Fotograferar också, har vi nu en pärmbild? En ledare?

Vad vill ni lyfta fram?

Det här är ett självständigt jobb och vi väljer långt vad vi vill ta oss an enligt lust och intresse i största sämja. Vi lär oss något hela tiden.

Vad är roligt?

Vi tycker om att skriva och formulera, att intervjua, träffa aktiva människor. Vi är stolta över att tidningen verkligen fungerar som en föreningslänk. Bokstavligen.

När känner ni er nöjda?

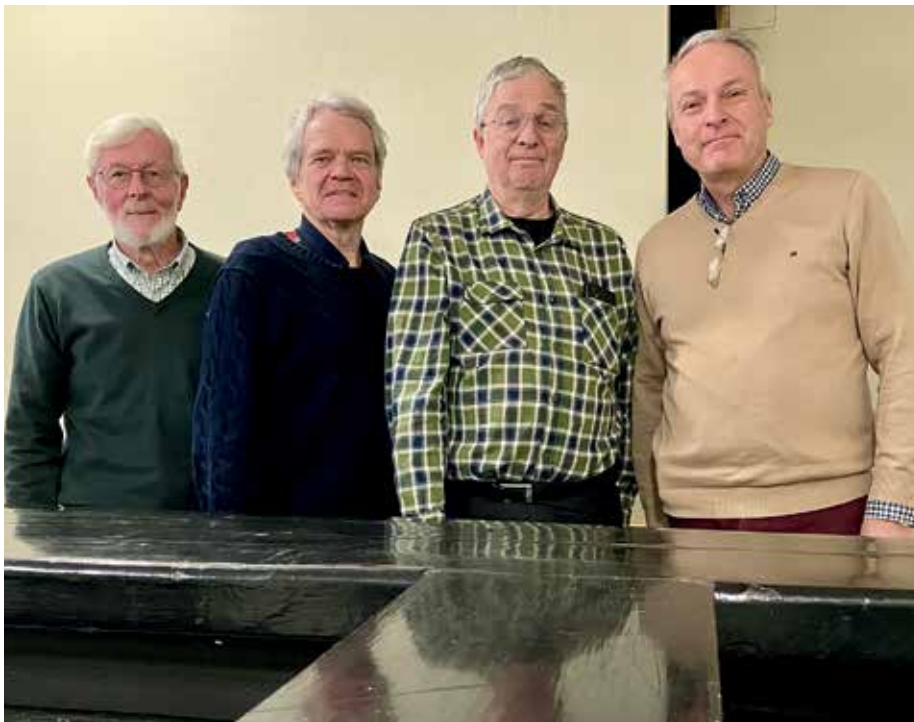
När folk kommenterar och visar att de läst tidningen. Också om det är något de är missnöjda med. Över en idé eller ett bidrag. När vi ser att Aveiten är både till nytta och nöje för läsarna.

Något ni önskar av oss medaveiter?

Tänk på att skicka in något av era fina foton – eller kontakta oss om ni har en lustig episod i sinnet.

Hör av er! Klaga, föreslå, berätta eller beröm! Vad är det på gång?

Aveitens gemensamma e-post:
aveiten@arbetetsvanner.fi

Fastighetsutskottet: Rabbe Saxén, Kim Fredriksson, Lars Silén och Tomas Tallqvist.

Fastighetsutskottet i ett nötskal

Vad gör ni och hur ofta?

Vi träffas cirka 1 gång i månaden, beroende på hur mycket ärenden kring fastigheten som har kommit upp eller styrelsen delegerat oss. Vår uppgift, som vi i fastighetsutskottet ser det, är att fungera som styrelsens förlängda arm i ärenden som gäller fastigheten på Annegatan 26. Vår arbetsmetod är att sammanställa aktuella ärenden, behandla dem och lämna förslag till styrelsen.

Vad vill ni lyfta fram?

Vi vill framföra att vårt AV-hus på Annegatan 26 är i det skick, som det var på 1950/1960-talet, med avseende å inredning-

en. Husets teknik och särskilt luftkonditionering motsvarar långt ifrån dagens krav.

Vad är roligt? När känner ni er nöjda?

Roligt skulle vara att ha en pengakista som innehåller så mycket pengar att vi skulle få huset uppdaterat till dagens standarder. Vi skulle känna oss nöjdast om vi inte alls behövs.

Något ni önskar av oss medaveiter?

Kom med! Den yngsta medlemmen i utskottet är 66 fyllda i dag. Fastighetsutskottet behöver yngre krafter, som kan hjälpa till i teamet för att föra tåget vidare. Välkommen!

Nytt i AV-huset

Den urtjusiga festbelysningen är den största nyheten just nu. Och hur annars detta festliga år!

El-arbetena tar inte slut för vår "strömkarl" Derrick Berlin.

- A-trappans fasta festbelysning är nu installerad. Kontakta kansliet vid behov.
- Åtta portabla armaturer för festbelysning har också införskaffats. Kan användas i olika salar. Kontakta kansliet.
- Styrelsemedlemmen **Christel Holmlund** har putsat och målat de skadade pelarna och väggarna i AV-husets tambur. Kör försiktigt med cyklar och kärror!
- Åtta medlemmar deltog i tvättningen av stolarna i Kretsarnas sal. Stolar med trasigt tyg kommer åtminstone tillfälligt att plockas undan.
- Tvåhundra Teema-muggar har väntat på sin dekal. Dekalerna torde efter många om och men anlända från England och talkoarbetet ta vid i slutet av april. Önskemål och förslag om inredning tas gärna emot.

Aveitens redaktionsråd från vänster: Tina Björkvall, som är styrelsens representant i rådet, Moa Lindeman, Elianne Rehn och Anna Kujala.

SKRIBENT: Tessa Ehnlund
FOTOGRAF: Elianne Rehn

Walentinakören

Vändagskonserten värmer i en kylig tid

Alla vänner ryms inte med på en och samma konsert när Walentinakören firar vändag men då ställer sångarna upp med två framföranden samma dag. Den här fulltaliga publiken bjuds på ett trevligt potpurri, löst sammanknutet kring temat kärlek och med muntlig presentation inför varje nummer av **Kati Sannelvuo**.

Hon dirigerar nu för första gången sin körs vändagskonsert som i sin tur har ett dussin tidigare års erfarenhet att luta sig emot.

Värmen som bor i temat är precis vad konserten förmedlar, i låtval och toner, i det varma uttrycket och med påtaglig scennärvaro. Det är melodiöst och klangerna en fröjd för örat. En fröjd för ögat är dekorens stora upphöjda hjärta, lika rött som dirigentens klänning och som en accent mot det blå i koristernas klädsel och den stämningsbelysta scenen.

Efter alla föremål för kärlek som nämns i mellanspeakarnas exempel, inte minst naturen, blir skribenten överraskad och förtjust över att höra favoritplatsen, ”mitt Stockholm” besjungas så fint och i en lätt-sam version av Sakta vi gå genom stan. Något frågande kan man kanske ställa sig till valet av *Aftonens sång* i sammanhanget. Efter närheten i den gripande *He Ain't Heavy, He's My Brother* kommer ännu en höjdpunkt. På den här flerspråkiga konserten blir den samtidigt och utan vidare en ny favorit, nämligen det extra, avslutande numret från

Estland; koristerna förflyttar sig ner från scenen och bildar en cirkel som inkluderar publiken och flödar där ut mjukt sömlösa toner av *Muusika* rakt in i publiken under att Kati Sannelvuos uttrycksfulla dirigerande, av och an längs mittgången, ger den betagande illusionen av en svävande koreografi. Och svävar gör också publiken i harmonierna, i väg till högre sfärer.

Walentinakörens tidigare dirigent, **Lauri**

Palin har ställt upp här med ackompanjering till vissa delar på flygel. Han kommer och växlar några ord efteråt intill kaffebordet. Han tycker att det känns annorlunda att vara här på AV i dag än då han var här som dirigent. Lauri är tillfreds med sitt beslut att avgå, han prioriterar nu andra saker på sin fritid, som att umgås med familj och vänner. Efter en bråkdels sekund av tvekan utbrister han med ett befriat skratt: ”Och jag tycker jättemycket om att vara hemma”.

SKRIBENT OCH FOTOGRAF: **Elianne Rehn**

Uppsnappat i vimlet kring konserten Kärlekens många ansikten

”Vi har fått jobba mera, hemma också, med vår nya dirigent.”

”Andelen finska har ökat.”

”Det var damerna som bar upp konserten.”

”Nyanserna har blivit bättre.”

”Körarrangemang av fina sololåtar kan ge en distanserande effekt.”

”Att se allt det här hembakta på kaffebuffén är också hjärtevärmande, när man själv slutat baka blir man ödmjukt tacksam för omsorgen.”

Uthyrning av föreningens lokaler

Föreningens lokaler - festsalsvåningen, Kretsarnas sal och möteslokalen - kan hyras av föreningar och företag enligt överenskommelse med kansliet. Lokalerna hyrs i regel inte ut till privatpersoner, men styrelsen kan på ansökan bevilja medlemmar undantag för familjefester.

Festsalsvåningen

Festsalen (ca 100 sittande vid bord) lämpar sig för möten, föreläsningar, konserter, teater, danser och fester. I anslutning finns foajé, cafeteria och kök. Salen är utrustad med projektor och duk, ljudutrustning (trådlösa mikrofoner och t-slinga), scenbelysning, cirka 180 stolar, 24 bord samt flygel. Hiss finns, men ingen ramp vid ytterdörren.

Riktpriser:

- 4 h 600 €
- heldag/kväll 1200 €
- helt dygn 1600 €

Kretsarnas sal

Belägen på femte våningen och lämpar sig för övningar, möten och mindre tillställningar (36-50 personer beroende på serveringsform). Utrustad med ca 80 stolar, 14 bord, piano, bildskärm samt kök.

Riktpriser:

- halvdag 300 €
- heldag/kväll 600 €
- helt dygn 900 €

Möteslokalen

På fjärde våningen, lämplig för ca 12 personer (fler vid behov). Utrustad med bord, stolar och bildskärm.

Riktpriser:

- 25 €/h för organisationer i huset (rabatter möjliga)
- 100 € första timmen, därefter 25 €/h för utomstående

Köksanvändning, projektor/TV samt kaffe- och dricksglas ingår i hyran. Tilläggstjänster (t.ex. garderob, dukar och servis) debiteras separat. Medlemmar som beviljats hyresrätt får rabatt (20-60 % beroende på medlemskapets längd).

Hyran faktureras och lokalerna disponeras mot undertecknad förbindelse att följa uthyrningsreglerna. Längre hyresavtal ingås med styrelsen.

Vaktmästare finns till hands vid uthyrning till utomstående.

För bokningar och närmare information: info@arbetsvanner.fi och föreningens webbplats, <https://avh.arbetsvanner.fi/foreningshuset/uthyrning-for-tillstallningar/>

Korsordets lösning och vinnaren

Här är lösningen till korsordet som publicerades i Avelten 1/2026. Bland de lösningar som skickades in drogs en vinnare, nämligen **Viveka Högnäs-Mellner**, som fick ett

presentkort till AV:s teaterutfärd till musikalen "Hundraåringen som klev ut genom fönstret och försvann". Avelten gratulerar!

	BMA 2025	PA AV-FÄRD	A	KARARIN NILS TORVALDS	S	IFPÄR: FAKT AV SKRIVNING	IFALL	O	AV-BILM SKARHE GALT	Å
→		F	U	N	K	T	PAR DENN PASSERAR LILJEFÄR	M	O	S
LED INFLAMMATION	A	R	T	R	I	T	VASS-BAT	R	A	
E	C	O	E	O	S	I	N	TILL-HANDA HALLAS		
UPPERKA PÅKLAGSÅR TRÖTINA	K	R	O	K	N	A	EVENTUELLT SNOG VÄSEN	E	V	
G	L	A	S	A	R	S	TÄV-LING	A		
RUMPAR	A	M	O	B	I	L	F	O	N	
MUD-SKOG OCH KRANDBA	S	A	L	I	N	I	S	K		
K	A	P	R	I	S	DÅ VISSA AVELTEN	N	D	I	S
FRÅGISE HJÄRTAN NÄMLET	L	G	K	A	R	M	A	N	T	E
LÄRARE VID ÖSTRA HÄLSÖGÅRDEN RUF	F	E	L	I	A	P	E	L	S	K
PELSKE TÖR PÅGON	A	R	A	M	I	S	ÖVERENS	V	F	O
GENOM GÅRLEN	O	V	E	R	L	A	G	A	S	B
DÄRAN-STÄN I STAD I SKENRO	R	A	V	B	R	E	S	T	K	O
SNALLA PÅP-GOJA	G	E	N	E	V	E	R	A	R	A
NINJOLAN SPECIAL MEST RÄNSJ?	N	T	E	R	A	S	O	L	S	K
TIDE VÄRN TUNNAN MÅNADEN	D	I	E	T	R	U	T	S	T	O
FÄGEL SUND	A	N	N	A	N	A	I	R	A	I
FLICK-BÄRMÅ FASAD	A	L	M	A	S	I	R	A	I	N
UT-RYPM	G	O	Y	L	O	K	A	L	I	T
ANDY MC-KOPPAR	E	S	C	O	R	T	E	L	I	S
EN AV PETERSON	H	U	S	A	N	N	A	L	Å	T
KARE-NINA	A	N	N	A	F	I	N	L	Å	T

Magnetisk öppethållare i foajéns trappdörr

Foajéns trappdörr, II vån. har fått magnetisk dörrhållare och elektronisk nyckel. Magneten styrs från avbrytaren under elcentralen (på/av), intill dörren. Den som slår på systemet ansvarar också för att stänga av det. Dra inte i dörren när magneten är aktiverad - den frigörs via avbrytaren.

Dörren kan även öppnas med elektronisk nyckeltagg, som kan lösas ut mot pant på kansliet. Märk inte nyckeltaggen med information om var den används. Om taggen försvinner, meddela kansliet omedelbart.

Kalendarium

<https://avh.arbetetsvanner.fi/home/kalender/>

LÖRDAG 9.5 KL. 12-16

uppträder **Walentinakören** på **STOA** i Östra Centrum där det ordnas en körkarneval.

MÅNDAG 18.5 KL. 15-18

Boksläpp för jubileumsårsprojektet **Konstklubben AV:s** bok **Sammelsurium – en ABC-bok**. Utställning också av bilder som målats med tanke på boken. Kl. 15–18 i AV-husets foajé. Öppet för allmänheten. Välkommen!

ONSDAG 20.5 KL. 18

Våravslutning med uppvisning av **Linedance**, **Walentinakören**, allsång och kaffeservering. Trädgårdsutskottet grillar korv på innergården. Välkomna!

FREDAG 22.5 KL. 18

Vox Senioras konsert: Våren lockar till sång AV-huset, Festsalen, II vån. Annegatan 26. Inträde 20 €. Välkomna!

MÅNDAG 25.5 KL. 17

Boklånekaffe i biblioteket. Dags att låna sommarlektyr, utbyta boktips och samtala över en kopp kaffe med andra lässugna. Välkommen till biblioteket, också känt som klubblokalen, ingång till höger om hissen i gatuplan. AV-huset.

ONSDAG 27.5 KL. 18:30

Folkdanslaget firar 115 år, Festsalen.

ONSDAG 3.6 KL. 18-20

RöstRebellernas sommarkonsert AV-Kretsloppet i 135 år. Arbetets Vänner Huvudföreningen, Annegatan 26, Festsalen vån. 2. Inträdesavgift 10 € inkluderar kaffe + dopp i pausen. Välkommen!

SÖNDAG 5.7 KL. 16

Föreningens teaterresa till Lurens sommarteater som ger den roliga musikalen **Hundraåringen** som klev ut genom fönstret och försvann. Vår buss avgår från Kiasma kl. 14.15. Priset är 40 € för medlemmar och inkluderar bussresa, musikal, kaffe och smörgås i pausen. Man kan också förhandsanmäla en avec för eventuell ledig plats i bussen till priset av 50 € för icke-medlemmar. Reservera din plats bland 50 bokade senast 1.6 per e-post till

anmalan@arbetetsvanner.fi. (Den som inte har någon e-post kan ringa **Monika Weckström** 040 518 5335). Bekräfta deltagandet med inbetalning av kostnaden till kontot 4055 1110 0006.

TORSDAG 20.8

Konstens natt med öppet hus på våning II under planering. Programutskottet hoppas på kavalkad med folkdräkter, Konstklubbens utställning och bokpresentation och Pop Upsångensemblar. Andra idéer? Hör av er till programutskottet@arbetetsvanner.fi

BOKA DATUM OCH PLATS TILL HÖSTENS STORA TILLDRAGELSE:

LÖRDAGEN 26.9 KL. 17

Jubileumsmiddag i kandelabersken på Sandelssällskapsvis. Jubileumsåret till ära har vi inbjudit föreningens första hedersmedlem, celebriteten **Aurora Karamzin**, som närvarar i egen hög person. Sandelssällskapet står värd för den högtidliga festmiddagen. Kuvertpris à 65 €. Klädsel är smoking eller mörk kostym med förtjänsttecken. Anmälning från 15.8 **Elianne Rehn** 0503574751. Anmälan ska bekräftas med inbetalning senast 7.9 till kontot 4055 1110 0006.

SÖNDAG 4.10

Promenadorientering med deltagande lag à 4 medlemmar från alla kretsar. Uppsamlingslag ordnas för udda och allmänna deltagare.

TRE TORSDAGSKVÄLLAR I OKTOBER

hålls Filosoficafé där vi samtalar om angelägna ämnen i den lilla världen men i ett större perspektiv. Med bl.a. **Maria Sundblom-Lindberg** om Nya mönster i relationer i den tredje åldern.

ONSDAG 11.11 KL. 18

Författarsamtal med svenskfinlands mest prisbelönta författare, **Monika Fagerholm**. AV-huset II våningen. Fri entré. Alla intresserade välkomna avec!

Kalendariet är preliminärt.

Följ med kalender- och aktuelltidsidan på föreningswebben.

Förfrågningar programutskottet@arbetetsvanner.fi